

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: Ing. J. F.**, bytem D., P., zastoupen Mgr. Janem Bouckým, advokátem se sídlem V Tůních 1636/1, Praha 2, proti **žalovanému: Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, **za účasti osob zúčastněných na řízení 1) Ing. arch. P. B.**, bytem U., P. a **2) PhDr. O. J.**, bytem D., P., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2014, č. j. MHMP 1593982/2014

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů v řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného z uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo kromě odvolání dalších účastníků řízení zamítnuto i jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 5, odboru stavebního a infrastruktury ze dne 3. 3. 2014 pod č. j. OSI.Koš.p.628/62-16619/2011-Vei-Vo-UR.

Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím byla na pozemcích č. parcelní X, X, X a X v katastrálním území Košíře umístěna stavba „Bytový dům v Košířích“ v ulici D. Stavba

bytového domu byla umístěna na předmětných pozemcích na základě žádosti Ing. arch. P. B. (osoba zúčastněná na řízení).

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyšel ze zjištění, že stavba je umístěna o půdorysu nepravidelného obdélníku s jedním podzemním a třemi nadzemními podlažími. Podélná osa stavby v délce cca 15,40 m je orientována ve směru cca sever – jih. Šířka objektu je na severní straně max. 4,6 m, na jižní straně max. 6,8 m. Třetí nadzemní podlaží je ustupující. Objekt s valbovou střechou má kapacitu 2 bytů a 2 stání pro osobní automobily v garáži, 1 stání v terénu. Hlavní vstup a vjezd do garáže jsou situovány ze severní strany, z ulice D. Součástí stavby jsou také zpevněné plochy a sítě technické infrastruktury.

Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, že stavební úřad adekvátním způsobem nevyvrátil jeho 4 námitky proti umístění stavby uplatněné dne 23. 7. 2013 a zamítl je na základě nedostačujícího odůvodnění. Žalobce nadále na svých námitkách trval, požadoval je zohlednit, částečné vyhovění námitce 2 považoval za nedostatečné.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí přdestřel, jaké námitky žalobce pod body 1. - 4. v územním řízení uplatnil. Žalobce uplatnil některé námitky společně s ostatními účastníky řízení. Ty se týkaly nedostatečné odstupové vzdálenosti mezi rodinnými domy, rozporu s požadavky na požární ochranu a nepřizpůsobení stavby urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí.

Žalovaný nejprve uvedl, že stavební úřad o námitkách rozhodl na str. 5 územního rozhodnutí a důvody svého rozhodnutí uvedl na str. 16 a 17. Žalovaný se nedomnívá, že by toto odůvodnění neodpovídalo uplatněným námitkám. Skutečnost, že žalobce s obsahem odůvodnění nesouhlasí, neznamená, že by vypořádání bylo nedostatečné. Žalovaný uvedl, že bytový dům při ulici D., jehož spoluvlastníkem je žalobce, je situován na druhé straně ulice D. ve vzdálenosti cca 18 m od navržené stavby a má výšku stěny protilehlé k navržené stavbě cca 11 m. Tato odstupová vzdálenost respektuje ustanovení čl. 8 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy (dále jen vyhláška OTHP). Není tedy zřejmé, jak může záměr ovlivnit přístup a údržbu budovy ve spoluvlastnictví žalobce, když tento dům je situován na druhé straně ulice Destinové. Žalovaný dále uvedl, že stavební úřad neposuzoval soulad záměru s čl. 23 OTHP konkrétně, avšak posouzení souladu s tímto článkem je zřejmé z odůvodnění námitky č. 2 žalobce uvedené pod bodem B. na str. 13 územního rozhodnutí. Součástí spisu je i doplněk studia oslunění a denního osvětlení ze dne 4. 2. 2013 zpracovaný firmou DALEA s.r.o. Ze studie vyplývá, že stínění sousedních stávajících bytových domů č.p. X a č.p. X bude vyhovující i po realizaci navrhované výstavby bytového domu. Námitka nedostatečné odstupové vzdálenosti mezi rodinnými domy považoval za irelevantní, neboť se nejedná o rodinné domy, ale domy bytové. Odstupovou vzdálenost bylo proto třeba posuzovat podle čl. 8 odst. 2 OTHP, což záměr respektuje. Žalobce žádný konkrétní případ pochybení neuvádí. Žádná stěna bytového domu č. p. X není protilehlá k navržené stavbě. V jihovýchodních stěnách navržené stavby, které jsou jižní okrajovou částí protilehlé ke stavbě č.p. X v k. ú. Košíře nejsou žádná okna obytných místností. V této části došlo k úpravě záměru oproti původnímu rozhodnutí, které bylo odvolacím orgánem zrušeno z důvodu rozporu s ust. vyhlášky OTHP. Stavební úřad tuto problematiku objasnil na str. 13 k námitkám účastníků pod bodem B 1. Žalovaný upřesnil, že na území hl. města Prahy se uplatňuje vyhláška OTHP pro území hl. m. Prahy nikoli vyhláška č. 501/2006 Sb.

Ostatní námitky žalobce žalovaný vypořádal v částech odůvodnění, která se týkala vypořádání shodných námitek dalších účastníků řízení, a to Ing. arch. O. K., A. K., Ing. M. T. a dalších. Žalovaný s odkazem na ust. § 90 stavebního zákona a posuzování hledisek v územním řízení uvedl, že posuzování záměru žadatele je plně v kompetenci příslušného stavebního úřadu, a to zejména v posouzení, zda navržený záměr vyhovuje urbanistickým a architektonickým požadavkům na umístění stavby v určité lokalitě, což otázkou odbornou, která přísluší posuzovat stavebním úřadům v rámci jejich působení a pravomoci z hlediska ochrany veřejných zájmů na zachování urbanistického a architektonického rázu lokality. Stavba je situována v lokalitě sídliště z 50 let, které nemá po stránce architektonické a urbanistické výraznou kvalitu. Lze konstatovat, že sousední zástavbu záměr nenarušuje. K rozporu s požadavky na požární ochranu žalovaný uvedl, že záměr byl projednán s dotčeným orgánem státní správy, který zaslal ke stavbě kladné stanovisko. Podle DUR, potvrzené autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby a požární bezpečnost staveb, požárně nebezpečný prostor nedosahuje na žádné sousední objekty. Žalovaný k tomu konstatoval, že žalobce ani ostatní odvolatelé k této námitce žádný důkaz na podporu svého tvrzení nedoložili.

Žalovaný z uvedených důvodů zhodnotil, že stavební úřad se námitkami žalobce zabýval a dostatečně vypořádal, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Žalobce v podané žalobě uplatnil následující žalobní námitky:

1. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů, vady řízení spočívající v porušení procesních pravidel, kteréžto spatřuje v tom, že se žalovaný vůbec nevypořádal jak s jeho námitkami, tak i s námitkami ostatních účastníků řízení. Uvádí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je kusé, vnitřně zmatené a neodpovídá požadavkům na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí dle správního řádu i dle navazující judikatury Nejvyššího správního soudu. Odvolací námitky účastníků řízení jsou zkracovány a zjevně vytrhovány z kontextu a není odpovídáno na jejich obsah.
2. Žalobce vytýká porušení ust. o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Podstatné porušení pravidel řízení spatřuje v tom, co přiznává i sám žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 6, totiž, že došlo k pochybení prvoinstančního stavebního úřadu ve věci vymezení účastníků řízení. Účastníkům řízení nebylo řádně doručováno a žalobce i další účastníci řízení byli zkráceni na svých procesních právech.
3. Žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou žalobce o tom, že plánovaná stavba nerespektuje odstupovou vzdálenost dle OTPP, kdy žalobce pouze odkázán na odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí odvolání paní A. K. a zde nebyla žalobcova námitka plně vypořádána.

Na základě uvedených důvodů se žalobce domáhal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný poukazuje na to, že žalobce uplatňuje toliko obecná tvrzení, své námitky ničím nespecifikuje. Žalovaný je přesvědčen, že se s odvolacími námitkami žalobce i ostatních účastníků řízení v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal, a to že necitoval jednotlivá odvolání doslovně, není v rozporu s právními předpisy. Žalovaný se také vypořádal s pochybením v postupu stavebního úřadu ohledně okruhu účastníků řízení. Okruh účastníků řízení byl v rozhodnutí o umístění stavby uveden pouze obecně, aniž by bylo uvedeno, o které konkrétní pozemky se jedná a které osoby jsou dotčeny. Žalovaný toto pochybení neshledal důvodem pro zrušení rozhodnutí o umístění stavby, neboť ne každé pochybení má za následek zrušení rozhodnutí. Doručování písemností pak odpovídalo požadavkům stavebního zákona. Žalobce se proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolal a tak nebyl ve svých právech zkrácen.

V rozporu s právními předpisy není ani vypořádání shodné námitky žalobce odkazem na shodnou námitku paní A. K. v části rozhodnutí, kde se uvádí argumentace k odstupovým vzdálenostem navržené stavby od sousedních staveb. Žalovaný opakuje jak tuto námitku odstupových vzdáleností při respektování ustanovení par. čl. 8 odst. 2 vyhlášky OTTP vypořádal. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Osoby zúčastněné na řízení

K podané žalobě uplatnili práva osob zúčastněných na řízení Ing. arch. P. B. (žadatel o umístění stavby) a PhDr. O. J. (účastnice územního řízení). K obsahu podané žaloby se však konkrétně nevyjádřili.

VI. Jednání před soudem

Při jednání před soudem zástupce žalobce setrval na podané žalobě.

Zástupce žalovaného doplnil, že v mezidobí došlo k nové skutečnosti. V letošním roce bylo na stavbu vydáno stavební povolení. Žalobce na svých právech nebyl vůbec krácen, protože byl účastníkem řízení o umístění stavby od samého začátku. V rámci všech stádií řízení, které proběhly, podával námitky, odvolával se. S jeho námitkami i odvolacími námitkami se jak stavební úřad, tak odvolací orgán vypořádal. Žalobce je spoluvlastníkem pozemku k domu, který je vzdálen od nové stavby, takže jejím umístěním ani prováděním nemůže být poškozen.

Osoba zúčastněná na řízení Ing. Arch. P. B. uvedl, že územní rozhodnutí se řeší již asi 10 let. Uvedl, že chtěl stavět rodinný dům, ale projekt je dle předpisů bytovým domem, protože je třípodlažní, taková stavba se musí nazývat bytový dům. V současné době má podepsanou smlouvu se stavební firmou a předpokládá zahájení stavby.

Osoba zúčastněná na řízení paní O. J. uvedla, že bydlí v domě, který se záměrem bezprostředně souvisí. Upřesnila a na situační mapě k výpisu z katastru nemovitostí ukázala, že jde o dům X, tj. na parcele č. X. Dům žalobce je na protější straně ulice.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobou uplatněných námitek.

Žaloba není důvodná.

V posuzované věci soud především upozorňuje na to, že řízení před správními soudy je vystaveno na zásadě dispoziční a na zásadě koncentrační. První zmíněná zásada reprezentuje východisko, že předmět řízení je v rukách žalobce a soud může věc zpravidla přezkoumat pouze v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Druhá je projevem principu, že žalobce může své žalobní body uplatňovat pouze v zákonem stanovené lhůtě a k později uplatněným námitkám nelze již zásadně přihlížet (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.).

Žalobce v podané žalobě uplatnil paušální námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, kdy vytýkal, že se žalovaný s jeho odvolacími námitkami nevypořádal, a dále poukazoval na porušení ustanovení řízení, kterého se stavební úřad dopustil jak vůči žalobci, tak i vůči ostatním účastníkům řízení při vymezení okruhu účastníků a doručování v řízení. Poslední námitka, že plánovaná stavba nerespektuje odstupovou vzdálenost, je sice rovněž uplatněna v obecné rovině, nicméně směřuje k námitce žalobcem vznesené v územním řízení ohledně podmínek umístění stavby dle OTHP, jejíž vypořádání žalovaným lze soudem přezkoumat. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS), důvody nezákonnosti napadeného správního rozhodnutí musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum. Soud proto předepisuje, že bylo na žalobci, aby v žalobě dostatečně konkrétně uvedl, v čem považuje rozhodnutí za nesrozumitelné a nedostatečně odůvodněné, s jakými jeho odvolacími námitkami se žalovaný nevypořádal, jaká ustanovení o řízení byla ve vztahu k žalobci porušena a v jakém prostorovém uspořádání ve vztahu k pozemku a objektu ve spoluvlastnictví žalobce spatřuje nedodržení odstupových vzdáleností. Správní soudy již v řadě případů judikovaly, že obsah a kvalita žaloby tak do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku jakožto výsledného meritorního rozhodnutí soudu. Pokud je tedy žaloba žalobce, resp. žalobní bod v ní uvedený formulován v obecné rovině, pak není úkolem soudu domýšlet za žalobce argumenty, které by snad s takovým žalobním bodem mohly souviset a které by hypoteticky mohly zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Předmětem soudního přezkumu je pak rozhodnutí, které vydal správní orgán rozhodující v posledním stupni (§ 69 s. ř. s.), jenž zpravidla v napadeném rozhodnutí již reagoval na obsah odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně; soud tedy zásadně není instancí, která by znovu a nezávisle na nadřízeném správním orgánu měla obsah odvolání přezkoumávat.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť z povahy věci je případná nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí takovou vadou, která znemožňuje (být třeba jen zčásti) jeho faktický (věcný) přezkum.

Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je třeba pokládat zejména takové rozhodnutí soudu, z jehož odůvodnění není zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodné odvolací námitky a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, obdobně srov. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73). Naproti tomu nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost je dána buď nesrozumitelností textu, nebo pokud je odůvodnění rozhodnutí vystavěno na rozdílných a vnitřně rozporných právních hodnoceních téhož skutkového stavu či pokud jsou jeho výroky vnitřně rozporné nebo z nich nelze zjistit, jak vlastně soud rozhodl. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013 – 25).

Námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nejsou důvodné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je po stránce textu i úvah žalovaného srozumitelné, logicky členěné, opřené o dostatek relevantních důvodů. Je z něj zcela zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. To, že žalovaný dospěl k závěru, s nímž žalobce nesouhlasí, není důvodem pro výtku, že se žalovaný s námitkami žalobce nezabýval, je spíš námitkou k tomu, *jak* se žalovaný s odvoláním žalobce věcně vypořádal. K tomu však žalobce nestaví konkrétní oponenturu.

Jak je patrné z odvolání, žalobcovy odvolací námitky směřovaly proti závěrům stavebního úřadu ohledně architektonického přizpůsobení stavby původní bytové zástavbě. Žalobce tvrdil, že stavba je v rozporu s čl. 4 OTPP, protože bytový dům rozbíjí harmonický celek původní zástavby a znehodnocuje okolní stavby. Bude mít negativní vliv na současnou zástavbu daného území, neboť poruší jednotný stavební i estetický charakter okolí. Žalobce nesouhlasil se závěrem stavebního úřadu, že stavba odpovídá kvalitě původní jednotné zástavby. Další odvolací námitky směřovaly proti posouzení odstupové vzdálenosti mezi předmětnou stavbou a sousedícími objekty, kdy dle žalobce nebyl zohledněn zhoršený přístup a možnost údržby sousedních staveb, čímž má dojít ke snížení činitele denní osvětlenosti ve vztahu ke stávajícím sousedním objektům. Žalobce požadoval, aby v souvislosti se stavbou byly vypracovány nové posudky, týkající se odstupové vzdálenosti požární bezpečnosti, jakož i oslunění sousedních objektů.

Žalovaný se v částech rozhodnutí, týkajících se odvolání jednotlivých účastníků včetně žalobce, vypořádává s jejich námitkami proti územnímu rozhodnutí a uvádí důvody, proč těmto námitkám nebylo vyhověno. Protože se odvolání některých účastníků a v některých otázkách veřejného zájmu (začlenění záměru do lokality z hlediska urbanistického a architektonického, vzhled v současné zástavbě v daném území apod.) shodovala nebo společně vytýkala umístění záměru s ohledem na okolní sousedící stavby, přístup k nim, odstupy či požární bezpečnost, žalovaný rozčlenil okruhy odvolatelů a jejich námitek do okruhů, v rámci nichž vypořádal i odvolací námitky žalobce. Na str. 9-10 se zabýval odvolacími námitkami žalobce, které žalobce podal společně s B. F. a s PhDr. E. V. PhD a v rámci tohoto vypořádání uvedl své úvahy a závěry k jednotlivým námitkám pod body 1. - 4. uplatněnými žalobcem již v územním řízení. Přitom v částech svého vypořádání odkázal na odůvodnění, jež se vztahovalo ke shodným otázkám územního řízení, k nimž podali odvolání i jiní účastníci řízení (Ing. arch. O. K., Ing. M. T. a A. K.).

K posouzení oprávněnosti dalších žalobních námitek procesního charakteru (porušení ustanovení o řízení a nesprávné či neúplné posouzení odstupových vzdáleností umístěvaného záměru od okolních staveb) soud předně považuje za podstatné předebrat, jaké postavení a

z jakého právního titulu měl žalobce v řízení o umístění stavby. Dle podkladů řízení, zejména z informací o parcelách dle katastru nemovitostí ve spojení se zákresem v katastrální mapě soud zjistil, že žalobce je spoluvlastníkem pozemku parc. č. X, na němž stojí dům č. X, v němž žalobce trvale bydlí. Tento dům se nachází v sousedství umístované stavby přes ulici D. Žalobci proto v územním řízení svědčilo právo účastníka řízení dle § 85 odst. 2 zákona č. 180/2006 Sb. stavebního zákona, podle kterého jsou účastníky řízení osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím *přímo dotčeno*. Toto ustanovení je v ustálené judikatuře správních soudů vykládáno a aplikováno v intencích nálezu Ústavního soudu publ. Pod č. 96/2000 Sb., podle kterého za sousední pozemky nelze striktně považovat pouze pozemky „mezující“, ale i ty které nemají společnou hranici, avšak mohou být vlivem umístované stavby dotčeny. V tomto smyslu tedy žalobci svědčilo účastenství v územním řízení, avšak hájení jeho vlastnických práv bylo limitováno hlediskem stanoveným v § 89 odst. 4 stavebního zákona.

Podle § 89 odst. 4, věty druhé osoba, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

Cílem citované právní úpravy je vyloučit, aby si jedni účastníci řízení osobovali a brali na sebe hájení práv jiných účastníků, resp., aby se vyjadřovali k územnímu záměru nad rozsah dotčení na jejich právech a z hledisek, která se jejich práv věcně nedotýkají. Uvedené znamená, že relevantními námitkami, k nimž byl stavební úřad a potažmo žalovaný povinen přihlédnout, mohly být toliko ty žalobcovy námitky, které by se týkaly přímého dotčení pozemku parc. č. X ve spoluvlastnictví žalobce a ve vztahu k domu č. X, v němž žalobce bydlí.

Z uvedeného hlediska jsou irelevantní, a proto i nedůvodné námitky žalobce pod bodem 2. žaloby, které vytýkají porušení ustanovení o řízení při stanovení okruhu účastníků územního řízení a řádného doručování v řízení. Domoci se procesního práva být účastníkem řízení a namítat opomenutí v řízení či porušení pravidel řádného doručování je věcí pouze těch účastníků, vůči nimž by ustanovení o řízení měla být porušena. V uvedeném v duchu klasické římské právní zásady „*vigilantibus iura scripta sunt*“ (právo přeje bdělým; nechť každý si střeží svá práva) pak žalobci, hájí-li práva ostatních účastníků řízení, tato námitka nepřísluší. Je vyloučeno, aby se žalobce domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učinili do důsledků či nikoli. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 10/2007 – 83, který lze aplikovat i za současného právního stavu).

Pokud jde o tu část tvrzení žalobce, že i on byl zkrácen na svých procesních právech při stanovení okruhu účastníků řízení a doučování, jde pouze o obecné, ničím nekonkretizované a nepodložené tvrzení, a soud bez specifikace námitek nemohl přezkoumat, jaké porušení má žalobce na mysli. Protože, jak bylo již výše vyloženo, obsah žaloby předurčuje rozsah přezkumné činnosti soudu, soud v reakci na obecné tvrzení žalobce jen v obecné rovině přezkoumal, zda procesní práva žalobce, umožňující mu vyjadřovat se k záměru, byla dodržena. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobce byl v řízení před správními orgány obou stupňů účastníkem územního řízení, k podkladům pro vydání rozhodnutí se vyjadřoval, dokonce byl kvalifikovaně zastoupen advokátem, proti záměru podal námitky a následně podal i včasné odvolání. Za porušení ustanovení o řízení nelze považovat nesouhlas žalobce s tím, jak byly jeho námitky vypořádány.

V uvedeném smyslu relevantními byly tedy toliko ty námitky žalobce uplatněné v územním řízení dne 23. 7. 2013, které se týkaly dotčení pozemku parc. č. X a práva na pohodu bydlení v domě č. X, nacházejícím se na této parcele.

Lze přisvědčit vyjádření žalovaného, že žalobce ani v podané žalobě své odvolací námitky, týkající se odstupových vzdáleností mezi územním záměrem a ostatními stavbami, nikterak nespecifikuje. Žalobní námitky tak nereflektují skutkové a právní závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí o nerelevanci odvolacích námitek z hlediska právní úpravy OTTP. Žaloba je v této otázce stejně obecná jako podané odvolání poukazující pouze na „sousední objekty“, zhoršený přístup a možnost jejich údržby. Přitom dostatečně nekonkretizuje, v čem přesně měl žalovaný jakožto odvolací orgán při vypořádání těchto odvolacích námitek pochybit. Přitom i k této námitce platí, že žalobce může namítat toliko nedostatečné odstupové vzdálenosti a narušení pohody bydlení pouze přímým dotčením ve vztahu k domu č. X na pozemku parc. č. X. Žalobce obecně namítal nedostatečné odstupové vzdálenosti k „sousedním stavbám“, ačkoliv žalovaný skutkově i právně shodné odvolací námitky, a to i dalších účastníků řízení vypořádal. Žalovaný skutkově vycházel z údajů o prostorových vzdálenostech mezi objekty dle dokumentace ve spise a znalosti dané lokality a právně odůvodnil, jaká ustanovení vyhlášky OTTP (platné v době rozhodování správních orgánů) na tyto vzdálenosti dopadají a jaká nikoliv. Zatímco žalobce tvrdil jen neadekvátní prostorovou vzdálenost ke stávajícím sousedním objektům a rozpor s čl. 4 vyhl. OTTP, žalovaný v napadeném rozhodnutí skutkově vyložil umístění domu žalobce na druhé straně ulice Destinové, uvedl prostorové vzdálenosti od navržené stavby a výškový vztah domu žalobce k umístěvané stavbě. Vysvětlil právní úpravu dopadající na odstupové vzdálenosti dle vyhlášky OTTP, když uvedl, že nejde o zástavbu rodinnými domy a na věc tedy dopadá čl. 8 odst. 2, který záměr respektuje. Toto posouzení tedy naplňuje i principy pohody bydlení obsažené v čl. 4 odst. 1 téže vyhl. OTTP., mj. i požadavky na denní osvětlení a proslunění. V dané věci byl ostatně „Doplňek studie oslunění a denního osvětlení č. DL 183/2007 ze dne 4. 2. 2013“ vypracován pro posouzení vztahu záměru k nejbližším objektům – domům č. X a č. X, k nimž dům žalobce prostorově nenáleží. Žalobce konkrétně ve vztahu k domu č. X na pozemku v jeho spoluvlastnictví žádné narušení normových hodnot denního osvětlení či oslunění neuvedl.

Shrnutím žalobních a potažmo odvolacích námitek správního řízení soud shledal, že již odvolací námitky žalobce byly založeny na zcela obecných tvrzeních jak ohledně urbanistického a architektonického začlenění předmětné stavby v dané lokalitě, tak i z hlediska odstupových vzdáleností. Žalobce nenamítal konkrétní narušení architektonického a urbanistického charakteru území a konkrétně nespecifikoval, jaké stavby, jakého charakteru tvoří původní zástavbu v dané lokalitě a jakým způsobem umístěvaná stavba tuto zástavbu rozbíjí. Žalobce také neuvádí žádné konkrétní argumenty k požadavku na odstupové vzdálenosti od jeho pozemku a k prokázání snížení činitele denního osvětlení či oslunění a k přístupu či ohrožení požární bezpečnosti z důvodu nedostatečných odstupů od domu č. X, v němž bydlí. Oproti tomu již stavební úřad k námitkám žalobce v územním řízení vypořádal tyto námitky na str. 16-17 územního rozhodnutí.

Na základě všech shora uvedených důvodů dospěl Městský soud v Praze k závěru, že žalovaný náležitě přezkoumal rozhodnutí o umístění stavby v intencích odvolacích námitek a napadené rozhodnutí splňuje požadavky na náležité odůvodnění dle § 68 odst. 3 správního řádu. Soud proto podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému v souvislosti s řízením u soudu žádné náklady řízení, nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 8. listopadu 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.